

■ «Τίμα τόν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου»

«Εὐγνωμοσύνη: Ἡ Μνήμη τῆς Καρδιᾶς»*

Ὁ Σεβασμὸς καὶ ἡ Ἀγάπη πρὸς τοὺς Γονεῖς

Ἀλήθεια, πόση εὐαισθησία καὶ πόσο δυνατὴ μνήμη πρέπει νὰ διαθέτει ἓνα παιδί, γιὰ νὰ μὴν ξεχνᾷ θυσίες, ἀγωνίες, ἀγρυπνίες, στερήσεις, ὑπομονές, τρυφερότητες, κατανοήσεις, σιωπές, προσευχές, συγγνώμες τῶν γονιῶν του, γιὰ νὰ εἶναι ἡ συμπεριφορά του ἀπέναντί τους ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν **ἀρετὴ τῆς εὐγνωμοσύνης, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης**, γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται ἀνάλογα στὶς ἀνάγκες τους;

Συμπεριφορὲς ὅχι ἀπὸ ὑποχρέωση καὶ ἐξ ἀνάγκης, γιατί αὐτὲς πληγώνουν, ταπεινώνουν καὶ τοὺς κάνουμε νὰ νοιώθουν πὼς μᾶς εἶναι βάρος.

Εἶπαν, πὼς εὐγνωμοσύνη εἶναι ἡ μνήμη τῆς καρδιᾶς· μιᾶς καρδιᾶς ποὺ σέβεται καὶ ἀγαπᾷ.

Ἄν μὲ τέτοια συναισθήματα εἶναι γεμάτη ἡ καρδιά ἐνὸς παιδιοῦ, μήπως στοὺς *Οἴκους Εὐγηρίας*, ποὺ σίγουρα ἐξυπηρετοῦν κάποιες ἀνάγκες καὶ λύνουν κάποια προβλήματα, μήπως ὁ ἀριθμὸς τῶν τροφίμων τους θὰ ἦταν λιγώτερος;

* * *

Οἱ ἐπιστήμες τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς λένε, πὼς οἱ ἡλικιωμένοι τρέφονται ἀπὸ τὰ αὐτιά.

Ένας λόγος τρυφερὸς τῆς καρδιᾶς, ἀληθινός, γλυκαίνει τοὺς πόνους τους. **Μιὰ** ἀναγνώριση τῶν ὅσων ἔχουν κάνει γιὰ μᾶς, ζωγραφίζει στὸ ρυτιδωμένο πρόσωπό τους ἓνα χαμόγελο. **Μιὰ** ἀγκαλιά, τοὺς προσφέρει ἡμέρες ζωῆς.

Έχουμε σκεφθεῖ πόσο πόνο γεννοῦν καὶ

πόσα κρυφὰ δάκρυα φέρνουν οἱ ὑψωμένες
μας φωνές;

Γιατί ξεχνοῦμε πόσες φορές μᾶς ἀγκά-
λιασαν ἐκεῖνοι, πόσες μᾶς συγχώρησαν καὶ
ἔσβησαν μὲ τὴν *γομολάστιχα* τῆς ἀγάπης τους
καὶ πτώσεις καὶ λάθη καὶ παραλείψεις μας;

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου», μᾶς προτρέπει ὁ
αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ.

Γιατί σκοντάφτουμε σὲ κάποιες ἀβλεψίες ἢ μικροαδικίες τους καὶ
τοὺς φερόμαστε μὲ σκληρότητα, μὲ περιφρόνηση, ἀπαξιώτικα, καί...
τὸ πλέον ἐπαίσχυντο: δικαστικά;

Ἄραγε, στὴν κλίμακα τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς μας, ποιά εἶναι ἡ ἱεράρ-
χηση ποὺ κάνουμε; **Τ**ὸ χῶμα, οἱ τοῖχοι καὶ τὸ χρῆμα εἶναι πάνω ἀπὸ
τὴν ἀγάπη; **Σ**τὴν *ζυγαριὰ* τῶν ἀξιῶν, ποιό ἔχει *μεγαλύτερο βάρος*, ἡ
ἀγάπη ἢ ἡ δικαιοσύνη;

* * *

Ἔχουμε χρέος ἠθικὸ νὰ μὴν λησμονοῦμε τὴν ἀπήχηση τῶν παρα-
δειγμάτων μας στὴν ζωὴ τῶν δικῶν μας παιδιῶν.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς ὑπενθυμίζει πὼς *πηγὴ εὐτυχίας εἶναι ἡ*
μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μας. **Τ**ότε, ἂν σὲ κάποιες στιγμὲς νηφα-
λιότητός μας ἀκούσουμε τὴν φωνή της, σίγουρα δὲν θὰ εἶναι ἀργὰ νὰ
ἀνοίξουν ἀγκαλιὲς καὶ σπιτικά, νὰ λυθοῦν γλῶσσες, γιὰ νὰ χορτάσουν
οἱ σεβαστοὶ μας γονεῖς ἀπὸ τὴν στοργή μας, τὴν τρυφερότητά μας, τὸ
ἐνδιαφέρον μας, τὴν εὐγνωμοσύνη μας, τὴν ἀγάπη μας.

Λοιπόν, δὲν τοὺς ἀξίζει *ἓνα συνεχὲς ἀληθινὸ εὐχαριστῶ*; **Κ**αὶ τὸ
«εὐχαριστῶ» ἔχει *μύριες πλευρές, σὰν τὴν ἐφευρετικὴ ἀγάπη*.

Ἄν ὁ Θεὸς μᾶς χαρίσει ἡμέρες ζωῆς, θὰ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τὶς ἴδιες
ἀνάγκες. **Ὁ** σωστικὸς λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀφυπνίζει: **«Π**ὼς θὰ ἤθελα
νὰ μοῦ φέρονται; **Ἄ**ς κάνω καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο γιὰ τοὺς ἄλλους». **Ἦ**τσι
θὰ γίνουμε *ἐλπίδα στοὺς γονεῖς μας καὶ σιωπηλοὶ διδάσκαλοι τῶν*
παιδιῶν μας. **Κ**αί... τὸ παράδειγμα θὰ εἶναι ἀκαταμάχητο.

□

(*) Περιοδ. «Ἀγία Λυδία», ἀριθμ. 584/ Νοέμβριος 2021, σελ. 87. • Ἐπιμέλ.
ἡμετ.